

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w sprawie COMP/E-1/38.823 — Windy i schody ruchome

(Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2008/C 75/08)

Projekt decyzji prowadzi do następujących spostrzeżeń:

Streszczenie sprawy

Niniejsza sprawa została wszczęta po otrzymaniu informacji dostarczonych w lecie 2003 roku przez informatora, który powiadomił Komisję o istnieniu działań o charakterze kartelowym wśród czterech największych producentów wind i schodów ruchomych na obszarze Unii Europejskiej.

Od stycznia 2004 roku w kilku krajach przeprowadzono serię kontroli zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia nr 17/62, początkowo w Belgii i Niemczech, a następnie w Luksemburgu i Niderlandach. Niniejsze kontrole oraz duża liczba wniosków o złagodzenie sankcji zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli dostarczyły Komisji dowodów na istnienie naruszeń przepisów art. 81 ust. 1 Traktatu WE, polegających na zawieraniu porozumień i stosowaniu uzgodnionych praktyk. Powyższe fakty zawarte w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie są kwestionowane przez adresatów projektu decyzji.

Wszczęcie postępowania, wgląd do akt oraz odstąpienie od prawa do spotkania wyjaśniającego

Dnia 7 października 2005 r. Komisja wystosowała pisemne zgłoszenie zastrzeżeń do następujących przedsiębiorstw: KONE Belgium SA, KONE GmbH, KONE Luxembourg SARL, KONE BV Liften en Roltrappen, KONE Corporation (zwane dalej „KONE”), NV OTIS SA, Otis GmbH & Co. OHG, General Technic-Otis SARL, General Technic SARL, Otis BV, Otis Elevator Company (zwane dalej „OTIS”), Schindler SA/NV, Schindler Deutschland Holding GmbH, Schindler SARL, Schindler Liften BV, Schindler Holding Ltd (zwane dalej „Schindler”), ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV/SA, ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg SARL, ThyssenKrupp Liften BV, ThyssenKrupp Elevator AG i ThyssenKrupp AG (zwane dalej „ThyssenKrupp”), Mitsubishi Elevator Europe BV, United Technologies Corporation oraz dwóch innych przedsiębiorstw.

Komisja udostępniła przedsiębiorstwom akta postępowania w formie płyt DVD. Przedsiębiorstwa miały również wgląd w siedzibie Komisji w dokumenty dotyczące ustnych oświadczeń złożonych przez podmioty wnioskujące o złagodzenie sankcji.

Wszystkie przedsiębiorstwa będące adresatami pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń złożyły pisemne komentarze w odpowiedzi na zastrzeżenia zgłoszone przez Komisję.

Żaden z adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń nie wnioskował o zorganizowanie spotkania wyjaśniającego i dlatego w niniejszej sprawie nie odbyło się takie spotkanie.

Główne kwestie proceduralne poruszone przez strony

W toku postępowania prowadzącego do przyjęcia niniejszego projektu decyzji poruszono szereg kwestii proceduralnych, a w szczególności następujących:

— Ostateczny termin odpowiedzi na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń

Większość adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń złożyła wnioski o prolongatę ostatecznego terminu odpowiedzi (dwa miesiące od daty otrzymania wglądu do akt w formie płyt DVD). Ustaliłam nowe terminy dla przedmiotowych przedsiębiorstw pomiędzy 21 a 27 lutego 2006 r., zgodnie z zasadnością przyczyn podanych jako uzasadnienie poszczególnych wniosków.

— Sporządzenie pojedynczego pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń oraz struktura akt Komisji

Właściwe służby Komisji postanowiły przesłać wszystkim przedsiębiorstwom objętym sprawą jedno wspólne pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, zawierające rozdziały poświęcone wszystkim państwom objętym postępowaniem, niezależnie od tego, czy dane przedsiębiorstwo dopuściło się naruszeń we wszystkich opisanych krajach i czy uczestniczyło we wszystkich opisanych praktykach. Ponadto Komisja postanowiła udzielić wszystkim adresatom pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń wglądu do akt obejmujących wszystkie opisane kraje i praktyki (z wyjątkiem tajemnic handlowych i innych poufnych informacji). Przed udzieleniem stronom tego rodzaju wglądu, miały one możliwość przedstawienia swoich opinii urzędnikowi prowadzącemu spotkanie wyjaśniające.

Przedsiębiorstwa United Technologies Corporation, Schindler, OTIS i ThyssenKrupp wniosły, aby Komisja przesłała adresatom odrębne pisemne zgłoszenia zastrzeżeń, obejmujące ich uczestnictwo w kartelach działających w poszczególnych krajach, a także aby Komisja zmieniła strukturę akt, argumentując to faktem, że zarzuty Komisji wskazują na istnienie odrębnych naruszeń w poszczególnych krajach, a nie kartelu o zasięgu ogólnoeuropejskim. Twierdziły one, że przedsiębiorstwa oskarżane o dopuszczenie się naruszeń tylko w jednym kraju powinny mieć wgląd tylko do akt dotyczących tego kraju. Ponadto były one zdania, że adresaci pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń uczestniczący w kartelu w innym kraju, nie mają uzasadnionego interesu w uzyskaniu wglądu do wszystkich dokumentów znajdujących się w aktach Komisji. Inne strony postępowania były przeciwnego zdania.

W odpowiedzi uznałam, że właściwe służby Komisji dysponują pewną swobodą przy podejmowaniu decyzji o wspólnym rozpatrywaniu naruszeń uznanych przez te służby za powiązane. Poinformowałam strony, że gdyby wystąpiły obiektywne przyczyny pozwalające właściwym służbom Komisji przypuszczać, że całościowa i gruntowna analiza przedmiotowych działań naruszających zasady konkurencji wymaga równoczesnego zbadania różnych rynków geograficznych, byłabym skłonna zaakceptować takie ustalenia. Po dokładnym zbadaniu sposobu prowadzenia postępowania, charakteru domniemanych naruszeń oraz przedsiębiorstw objętych postępowaniem stwierdziłam, że istnieją wystarczające przesłanki pozwalające przyjąć, że domniemane naruszenia na różnych badanych rynkach są na tyle ze sobą powiązane, że mogą być przedmiotem wspólnego postępowania wyjaśniającego. Zwłaszcza po uwzględnieniu tych konkretnych czynników uznałam, że odpowiednie służby Komisji postąpiły słusznie, utrzymując wspólne postępowanie wyjaśniające po dojściu do wstępnego wniosku, że przedmiotowe naruszenia dotyczyły czterech odrębnych karteli krajowych.

Jeśli chodzi o wgląd do akt, stwierdzam, że wspólnotowe prawo konkurencji oraz orzecznictwo sądów wspólnotowych zapewniają wystarczającą ochronę poufnych informacji przedsiębiorstw. Ponadto zapewniłam przedmiotowe przedsiębiorstwa, że wszelkie zgłoszone przez nie zasadne wnioski, że ujawnienie pewnych informacji mogłoby spowodować znaczne i poważne szkody, będą skutkowały objęciem tych informacji szczególną ochroną podczas całego postępowania administracyjnego. Zasada ta była przestrzegana podczas rozpatrywania niniejszej sprawy.

— *Wgląd do dodatkowych dokumentów*

Przedsiębiorstwo KONE wystąpiło z wnioskiem o dostęp do dodatkowych dokumentów, m.in. do bardziej szczegółowego streszczenia informacji dostarczonych Komisji przez informatorów, na podstawie których przeprowadzono pierwsze kontrole, a także do wewnętrznego dokumentu Komisji dotyczącego przygotowania kontroli w Niemczech. Przedsiębiorstwo wystąpiło z wnioskiem o te dokumenty, aby udowodnić, że powinno być całkowicie zwolnione z grzywny zgodnie z wydanym przez Komisję obwieszczeniem w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli.

Jeśli chodzi o informacje przekazane przez informatorów, Komisja jest ściśle zobowiązana do ochrony ich tożsamości z uwagi na niebezpieczeństwo działań odwetowych⁽¹⁾. W szczególności w przypadku postępowań dotyczących domniemanych naruszeń prawa konkurencji ze strony wpływowych przedsiębiorstw, Komisja zobowiązana jest chronić informatorów przed wrogą reakcją, jaka mogłaby ich spotkać w razie ujawnienia ich tożsamości. W związku z tym, mimo że odnalazłam kilka dodatkowych fragmentów, które moim zdaniem można by ujawnić przedsiębiorstwu KONE bez zagrożenia dla anonimowości informatora, i które zostały później ujawnione, poparłam decyzję właściwych służb Komisji, aby w tym przypadku nie udzielać dostępu do informacji przekazanych przez informatora.

Jeśli chodzi o wnioski o wgląd do dokumentów wewnętrznych, zgodnie z orzecznictwem wspólnotowym i obwieszczeniem Komisji dotyczącym wglądu do akt dokumenty wewnętrzne Komisji zasadniczo nie są udostępniane. Uznałam, że samo stwierdzenie przez przedsiębiorstwo, że dokumenty wewnętrzne byłyby mu przydatne do przygotowania linii obrony, nie jest wystarczające, aby zobowiązać Komisję do ich udostępnienia. W przeciwnym razie naruszona zostałaby zasada braku dostępności tego typu informacji wewnętrznych oraz poważnie naruszony zostałby uzasadniony interes Komisji polegający na utrzymywaniu w tajemnicy jej wewnętrznych ustaleń. Uważam, że to raczej same służby Komisji — a w przypadku uzasadnionego wniosku strony również niezależnie urzędnik prowadzący postępowanie wyjaśniające — powinny sprawdzać, czy dokumenty wewnętrzne Komisji zawierają materiał dowodowy niezbędny stronie do przygotowania obrony. Sprawdziwszy to, doszłam do wniosku, że w tym przypadku tak nie było. Dlatego też nie udzielono dostępu do dodatkowych dokumentów.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 7 listopada 1985 r. w sprawie 145/83 Stanley George Adams przeciwko Komisji (REC) 1985, str. 3539 i pkt 19 obwieszczenia Komisji z dnia 13 grudnia 2005 r. dotyczące zasad wglądu do akt Komisji.

Projekt decyzji

W projekcie decyzji odstąpiono od zastrzeżeń wobec dwóch przedsiębiorstw. Jeśli chodzi o pozostałych adresatów pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń, poprawiono drobne błędy w obliczeniach, utrzymując jednak te same daty rozpoczęcia i zakończenia występowania naruszeń (z wyjątkiem przedsiębiorstwa OTIS w zakresie kartelu w Niderlandach, w przypadku którego ustalono późniejszą datę rozpoczęcia).

Projekt decyzji przedstawiony Komisji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość wyrażenia swoich opinii.

W związku z powyższym stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia ustnych wyjaśnień było w pełni przestrzegane.

Bruksela, dnia 12 lutego 2007 r.

Karen WILLIAMS
